

[Socialministeren.]

Det ærede medlem tænker vel her i særlig grad på folkepensionisterne. Og så nævnedes det ærede medlem som den anden ting den store spændvidde, der er mellem ydelser til pensionisterne inden for de forskellige zoner, specielt differencen mellem zone 2 og zone 3, og det kan ikke nægtes, at der her foreligger store og krævende problemer. Det ærede medlem spurgte mig, om der kunne ventes en løsning. Jeg ville ønske, at en løsning inden for en ikke alt for fjern fremtid kunne tilvejebringes, og jeg tror, at vi, hvis vi kunne nærme zone 3 til zone 2, ville handle hensigtsmæssigt, også med hensyn til vandringerne fra land til by. Jeg tror, at der gennem en sådan lovændring ville opnås hensigtsmæssige sociale sidevirkninger.

Men der er jo også andre muligheder, der spørger. Jeg ved ikke, om det ærede medlem har læst det indlæg, som socialdirektør Orla Jensen har i sidste nummer af Købstadforeningens tidsskrift, og hvor der jo også peges på andre muligheder, herunder at staten yder en betaling for sygekassekontingentet. Der melder sig altså her forskellige muligheder, og dem må vi se fordomsfrit på, når de økonomiske muligheder efter vor bedste overbevisning er til stede.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen mente, at dette at regne med $1\frac{1}{4}$ pct. gik ud over regnefærdigheden hos de engagerede. Det er muligt, men der findes vel regneapparater, der kan være til hjælp.

Jeg gør opmærksom på, at det af hr. Orla Jensen rejste spørgsmål om ventetillæg ikke har været omtalt i dag. Jeg noterer det bare.

Og så siger jeg i øvrigt tak for en velvillig og forstående behandling.

Søren Andersen: Uden i øvrigt at ville trætte den højtærede minister, som jeg forstår ikke er helt rask, er der dog visse ting, jeg gerne vil sige lidt om.

Det kan ikke være andet, end at det ærede medlem fru Ragnhild Andersen må have hørt forkert eller må have misforstået mig, når hun påstår, at jeg vil sætte bidraget op fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ pct. Jeg skal sige klart og tydeligt, at jeg ønsker overhovedet ikke noget bidrag. Jeg ønsker derimod, at forsikringstanken bliver fastholdt og ført å jour.

Jeg kan ikke lade være at knytte nogle bemærkninger til spørgsmålet om zonegrænserne. Jeg skal ikke kræve disse zonegrænser ophævet, men vi har fra mit partis side gennem årene været i allerhøjeste grad interesseret i at få det virkelige forhold imellem udgifterne inden for de forskellige områder frem. Vi har spurgt og spurgt, men vi har aldrig fået svar — mig bekendt har man dog forlængst haft klarhed over forholdene mellem kommune-gruppe 1 og kommune-gruppe 2 — og hvis jeg husker ret, blev det anført som motivering, dengang vi skulle have det sociale forskningsinstitut, at så ville man også lettere kunne få noget sådant klarlagt. Vi har imidlertid stadig ikke fået noget svar, og derfor kan jeg ikke lade være med igen at rejse spørgsmålet: hvordan ligger det, er der mulighed for, at vi kan få dette forhold opklaret? Vi ønsker naturligvis ikke, hvis forholdet er forkert, at det da ikke skal rettes. I det hele taget betvivler jeg, at der er den forskel kommune-grupperne imellem, som folkepensionens størrelse i de forskellige områder giver udtryk for.

Dernæst vil jeg gerne vende mig med nogle bemærkninger til det ærede medlem fru Else Zeuthen. Det ærede medlem sagde, at man anerkender, at når det drejer sig om social tryghed, gælder der andre principper end dem, forsikringstanken er udtryk for. Jeg er noget overrasket over dette synspunkt, for det kunne jo føre med sig, at det ærede medlem ønskede, at sygekasserne helt og holdent skulle overgå til en anden slags finansiering, enten gennem bidrag eller skat, således at man fuldkommen tog forsikringstanken bort; det er jo også noget, der i allerhøjeste grad giver social tryghed. Det kan ikke nytte noget, at man, som det ærede medlem fru Else Zeuthen og også det ærede medlem fru Ayoë Herbøl antydede, blot fæster sig ved, at det giver en forenklet administration og betyder en billiggørelse, for derved kan man jo risikere at komme til den konklusion, at det ikke kan betale sig at finansiere arbejdsløshedsforsikringen gennem arbejdsgiverbidrag og forsikringsbidrag. Man kunne komme til den teoretiske betragtning, at det hele bedst ganske enkelt skulle samles under staten.

Jeg er noget overrasket over, at sådanne